

**"Danske børn hjem fra Syrien NU " havde foretræde for udenrigsudvalget den 1. oktober. Kl. 14:15**

*Deltagere fra Syriengruppen var Pia Sigmund og Eva Smith.*

*Det gik godt. Formanden, Bertel Haarder, sagde to gange, at fremlæggelsen gjorde indtryk: "En stærk fremlæggelse".*

*Det var skønt at have Eva Smith ved siden. Hun lagde meget vægt på, at vi jo bare skubber problemet foran os, hvis vi ikke henter børnene hjem nu. Det var tydeligt, at der blev lyttet til hendes ord.*

*Desværre var der ikke mange i salen, dog en Socialdemokrat (Daniel Toft Jakobsen). Christian Juhl fra Enhedslisten og Anne Sophie Callesen fra Radikale stillede gode spørgsmål.*

**Åbent samråd med udenrigsministeren 1/10-2020 Kl. 10:15 (Indkaldt af Rosa Lund)**

Samrådet var indkaldt fordi PET i sin rapport fra marts 2020 anbefaler at tage de danske børn hjem fra Syrien så hurtigt som muligt, da det mindsker risikoen for at de bliver radikaliserede og der er en mindre risiko for Danmark.

Den korte version af konklusionen: Ikke overraskende var udenrigsministeren uenig og mente at man måtte tage problemerne ved at de forblev i Syrien når de dukkede op.

***Nogle interessante ordvekslinger: Indspark fra Michael Aastrup Jensen, Venstre***

Tak for ordet... "Jeg er jo på sin vis 100 % enig med udenrigsministeren i, at fremmedkrigerne ikke skal tilbage til Danmark, men det åbner jo også op for en fortsættelse af den diskussion vi har haft rigtig mange gange i Udenrigspolitisk Nævn: nemlig om hvad vi gør omkring sikkerheden i forhold til at disse fremmedkrigere ikke får held til at slippe ud af lejrene og samtidig også hvad er situationen i forhold til hvis der f.eks. kommer Assads styrker nær lejren eller Erdogans styrker nær lejren. Ministeren siger jo selv, at den sikkerhedspolitiske situation i området er meget vanskelig, citat slut. Det er meget mildt sagt, Erdogans styrker står meget få kilometer væk fra lejrene, og Assads styrker på samme vis. Og derfor har vi jo fra Venstres side gentagne gange sagt, at i forhold til at den meget vanskelige sikkerhedsmæssige situation der er, og at Kurderne i Syrien er rigtig hårdt presset i forhold til at kunne sikre sikkerheden omkring dem, men også kan sikre basale nødvendigheder til fangerne, som de selvfølgelig har krav på, jamen så har vi altså brug for en hurtig løsning i forhold til evt. at **flytte dem ud af området, f.eks. til andre nabolande, som kunne være en mulighed.**

Derfor kunne det være interessant at høre hvad er status på det? Jeg forstår godt, at det er et åbent samråd det her, og man kan komme ind på noget der er fortroligt, men nødvendigheden af at vi handler hurtigt, håber jeg i hvert fald, at regeringen er enig i, fordi sikkerheden for at de her fanger slipper løs, vil i hvert fald være forfærdelig.

**Svar fra udenrigsministeren til Michael Aastrup Jensen**

(Det var ret tydeligt, at Jeppe Kofoed ikke brød sig om spørgsmålet – mange æh'er og øh'er)

Tak for kommentaren, jeg forstår, at du er 100% enig i linjen. Jeg tror, at det vigtigt at vi er klar på, hvad vi kan tale om. Lejrenes fremtid, som er et rigtigt vigtigt spørgsmål, og Michael du siger det jo også selv. Vi har jo ret indgående drøftelser i Udenrigspolitisk Nævn, og hvis jeg skulle give en ordentlig besvarelse her for et åbent samråd, så ville det ikke kunne lade sig gøre, men det er klart, at der afsøges forskellige veje til at håndtere situationen. Du har fuldstændig ret i at det er en kompleks situation. Tyrkernes indtrængen i det nordøstlige Syrien, Assadstyret, russerne, det at vi har den kurdiske lokal-administration, vi har koalitionen til bekæmpelse af den Islamiske Stat, hvor vi også er med fra dansk side. Det er en meget kompleks situation med disse lejre, og det er vigtigt at forholde sig til. Men hvis vi en dag skal stå i en situation, hvor lokal-administrationen mister kontrollen med faciliteterne, som jeg forstår, du spørger til, så er det en situation vi til den tid må håndtere i tæt samarbejde med vores europæiske allierede. Det er ikke optimalt, men alternativet

at fremmedkrigerne kommer til Danmark er, for at sige det ligeud, endnu mindre tillokkende. Så vi skal håndtere det, hvis situationen ændrer sig på jorden. Jeg tror, vi er færdige med det spørgsmål her.

### **Efter Samråd ordveksling med Michael Aastrup Jensen**

Vi mødte efterfølgende Michael Aastrup Jensen på trappen foran Christiansborg, hvor han sagde, at man forhandlede med lande i nærområdet om, at de skulle overtage ansvaret med fangerne i de Syriske lejre. **Han bekræftede, at Danmark ville betale dem for ulejigheden.** Danske børn hjem fra Syrien.

### **Demonstration på Christiansborg Slotsplads 1/10-2020 Kl. 11:30**

Som opfølgning på det åbne samråd havde gruppen Danske børn hjem fra Syrien NU under BfA i samarbejde med Repatriate The Children Denmark (RTC) arrangeret demonstrationen med tale af Natacha Ree, som fortalte om sit møde med de danske børn i syriske fangelejre og om sit engagement i organisationen Repatriate the Children, RTC, der arbejder for at få børnene ud af lejrene.

Demonstrationen var arrangeret af Johannes Pedersen og andre fra Bedsteforældre for Asyl. Den startede kl. ca. 11.30 og sluttede ca. 12.15. Johannes Pedersen havde forfattet breve til relevante folketingsmedlemmer og leveret en 'hjælpepakke til regeringen' med gode råd om, hvordan Danmark kunne og burde bistå de danske familier og børn i lejrene. 50 - 60 personer deltog i demonstrationen, hvilket må siges at være pænt fremmøde.

Af andre talere kan nævnes Knud Foldschack, Else Lidegaard og Eva Smith.

### **Referat af Demo ved Christiansborg 1.10 2020 for danske børn i Syriens fangelejre**

Et halvt hundrede mennesker deltog 1. oktober i en demonstration for de danske børn, der er strandet i Al Hol og andre syriske fangelejre efter borgerkrigen i landet. De danske fanger får ingen hjælp fra danske myndigheder og har ingen mulighed for at vende hjem.

Demonstrationen var arrangeret af Johannes Pedersen og andre fra Bedsteforældre for Asyl. Den startede kl. ca. 11.30 og sluttede ca. 12.15. Demonstrationen var knyttet til to møder i Folketinget og behandlede de danske børn i syriske fangelejre: Et åbent samråd med udenrigsminister Jeppe Kofod indkaldt af Enhedslistens Rosa Lund og et foretræde for Udenrigsudvalget, som BfAs Pia Sigmund havde ønsket.

Johannes Pedersen havde forfattet breve til relevante folketingsmedlemmer og leveret en 'hjælpepakke til regeringen' med gode råd om, hvordan Danmark kunne og burde bistå de danske familier og børn i lejrene.

Journalist Natascha Mikkelsen talte ved demonstrationen og fortalte om sit møde med de danske børn i syriske fangelejre og om sit engagement i organisationen Repatriate the Children, RTC, der arbejder for at få børnene ud af lejrene:

*Tak til jer der er dukket op i dag. Jeg havde aldrig troet, at jeg skulle stå her. I de sidste seks år, har jeg dækket Islamisk Stat og de danske Syrienfarere som journalist. For over tre år siden hørte jeg, at en kvinde, hvis historie jeg havde fulgt igennem flere år, var lykkedes med at flygte fra Islamisk Stat med sine to helt små børn. Det var en af de få lykkelige historier på det tidspunkt. Flere unge mennesker også fra Danmark var blevet dræbt og Islamisk Stat stod bag forfærdelige krigsforbrydelser.*

Dengang var børnene nul og et år. I dag er de tre og fire, og de er stadig i Syrien. De blev taget til fange af de kurdiske styrker med deres mor tæt ved grænsen til Tyrkiet. Først sad de i et fængsel i otte måneder, og siden har de været i en fangelejr. De har levet stort set hele deres liv i fangeskab. Og de bor lige nu i en fangelejr, hvor børn hvert år dør af helt almindelige sygdomme, de kunne være helbredt for, hvis de havde fået den rette hjælp. Knap 400 børn døde sidste år i fangelejrene. Og bare i august måned er der otte børn, der er døde på under en uge i al Hol lejren. De forhold de lever under er umenneskelige. Der er mangel på mad, rent vand, medicin, der er skrald alle vegne og toiletforholdene er forfærdelige. Om sommeren kan det blive op til 50 grader varmt og om vinteren er der iskoldt i lejrene. Jeg har mødt de to børn på tre og fire år i Syrien og flere andre danske børn. Det har gjort stort indtryk på mig, at der sidder danske børn i syriske fangelejre, der lever under forhold, hvor de risikerer at dø. Og Danmark har besluttet, at vi ikke vil hente dem hjem. Det var også derfor, at jeg sagde ja til at starte en dansk afdeling af Repatriate the Children. Jeg følte ikke, at det var nok kun at rapportere om forholdene, og kunne ikke leve med at have set, hvordan det var, uden at gøre noget mere. Da jeg var i Syrien sidste gang, mødte jeg en dengang 11-årig dansk dreng. Hans eneste ønske var at komme væk fra lejren. Han har nu været der med sine fire yngre søskende i to år. Og der er intet, der tyder på, at de er på vej hjem. Tværtimod. Familien her i Danmark, har flere gange fået af vide fra Udenrigsministeriet, at man ikke vil hjælpe dem. Deres gamle skolekammerater og kusiner og fætre her i Danmark har skrevet de her breve, jeg står med her, hvor de opfordrer statsministeren til at hente deres venner og familiemedlemmer hjem. Den ene af dem skriver: "Jeg er så sur på Danmark, fordi de ikke har hjulpet jer hjem". Nogle af de andre skriver: "Vi håber, at Statsministeren Mette Frederiksen henter jer tilbage til Danmark. Vi har det så dårligt, når vi ved, at I ikke har det godt". De her børn kan ikke forstå, at Danmark ikke henter deres familiemedlemmer og gamle skolekammerater hjem. Jeg kan heller ikke forstå det. Og jeg er voksen og ved, hvor kompleks konflikten i Syrien er. De danske børn i de syriske fangelejre er i forvejen dybt traumatiserede, de har ikke mulighed for ordentlig skolegang, lægehjælp eller noget så banalt som at leve et helt almindeligt børneliv. Og de risikerer at blive radikaliserede. Politiets efterretningstjenestes Center for terroranalyse, CTA har skrevet i deres seneste trusselsvurdering, at det er usandsynligt, at de danske børn, der er i lejrene udgør en sikkerhedstrussel, men at risikoen forøges jo længere tid, de er i et radikaliseret miljø. Alene af den grund burde vi hente dem hjem. Det drejer sig om højst 30 børn med tilknytning til Danmark og to mænd og syv kvinder. Det er ikke en uoverskuelig opgave. Hvis forældrene har gjort noget ulovligt, så har vi et retssystem, der kan tage hånd om det. Hvis vi ikke gør noget, så risikerer vi at få nogle børn hjem, der måske

*vil være ødelagte resten af livet og hade Danmark, fordi vi ikke ville hjælpe dem og deres familier. Og hvad er alternativet? De kommer hjem på et tidspunkt. De er danskere. Er det så ikke bedre at få dem hjem nu, hvor vi stadig kan nå at hjælpe dem med at få en god barndom? Et af de to børn, der er kommet hjem fra de syriske fangelejre, er en dreng på snart to år, der mistede begge sine forældre i Syrien. I november sidste år, hvor han var 11-måneder gammel, fulgte jeg med familien, da de skulle ned og hente ham. I det halve år, det havde taget at få ham ud af al Hol lejren, var familien flere gange bange for at miste ham. Han blev indlagt to gange akut, fordi han var syg og underernæret. Da han var syv måneder gammel, vejede han det samme som en nyfødt. Og da vi sad med ham i flyet på vej hjem til Danmark, der græd han uden tårer. I dag er han den gladeste lille dreng, der løber rundt og har det godt. Sådan burde det også være for alle de andre danske børn i fangelejrene. Det er frygteligt at tænke på, hvordan hans liv ville have været, hvis han ikke var kommet hjem til sin familie her i Danmark. Og om han overhovedet ville have været i live i dag. Vi startede Repatriate the Children – Denmark for at få de danske børn ud af de livsfarlige fangelejre i Syrien, og vi bliver ved med at kæmpe for at få dem hjem, indtil de er i Danmark. Derfor håber vi også, at mange flere vil støtte op om os og Bedsteforældre for asyl og alle de andre gode kræfter, der arbejder på at få børnene og deres forældre hjem inden, at det er for sent! Der er brug for mange flere til at råbe op om det her. Vi ved godt, at det ikke er en nem opgave men vi og familierne, vil meget gerne samarbejde med de danske myndigheder om at få de danske børn og deres forældre hjem så hurtigt som muligt. Tak!*

#### Hvordan kan vi hjælpe?

Efter Nataschas indlæg spurgte Else Lidegaard om det var muligt for private danskere at hente børnene hjem til Danmark og bekoste deres opvækst her. Natascha svarede at det næppe var muligt al den stund regeringen havde besluttet, at de ikke skulle vende hjem.

Advokat Knud Foldschack, der har engageret sig i RTC, forklarede, at vi sikkert kunne bruge jura til at tvinge regeringen til at tage imod sine egne statsborgere, men at det juridiske slagsmål ville trække ud i årevis og at staten kunne undslå sig for at hjælpe, så længe sagen varede. Børnene gik måske til i mellemtiden.

En af mødedeltagerne foreslog, at vi hver for sig kunne producere protestindlæg på de sociale medier og lægge dem på f.eks. YouTube.

Juraprofessor Eva Smith deltog i demonstrationen og fortalte, at hun forberedte et sagsanlæg mod den danske stats med den begrundelse, at det var i strid med grundloven at nægte danske statsborgere at vende hjem til Danmark fra Syrien. Eva Smith var klar over, at et sagsanlæg kunne trække ud, men mente at anklagen for grundlovsbrud kunne rejse så meget røre i medierne, at staten kom på bedre tanker inden det blev for sent at redde børnene.

En mødedeltager pointerede, at Danmark aldrig før havde nægtet danskere at vende hjem efter krigsførelse i udlandet. Selv medlemmer af Frikorps Danmark kunne rejse tilbage til Danmark under og efter Anden Verdenskrig.

*Jørgen Harboe*